

לבידור המצב בארה"ק בענין גיוס בני הישיבות

א. מח שכותבים שמרחפות סכנה נוראה שבעוד כמה שנים יביטל פטור כן הישיבה והזמן מתקרב ואין שום פתרון נראה, ואיך אפשר להכות עד שיורד הגרזן לגמרי על עולם התורה רח"ל.

מצב סכנה זה הוא כבר מתחדש שבת תשע"ב י"ה סבצ הבניץ שמתו דיחוי שירות לבני הישיבות לזמן בלתי מוגבל שלבסוף הופך לפטור משירות צבאי לאלפים רבים, מחוץ פגיעה בשוויון של הרוב החילוני, ועל כן אין תוקף לחוק, ואין לכנסת שוב סמכות לתקן חוק שבו יהי דיחוי לכלל אברכי הכוללים ובחוריי הישיבות במספרים גדולים והולכים, ופתוצאה מכך אין שום אפשרות לחוקק חוק קבוע שלבני הישיבות כולם יהי פטור מלשרת בצבא, שכן בניץ בדראי יפסול חוק זה הפוגע בשוויון הזכויות של החילונים.

גם אם אפשר הי לחוקק חוק שיתגבר על עמדת הבניץ וימנע ממנו מלפסול את החוק, הרי לפי מצב הענינים כהיום אין שום אפשרות שרוב מתברי הכנסת יתנו דם לחוק הפוטר את בני הישיבות מחגיוס, שכן דעת הקהל החפשי והתקשורת החילונית לא תאפשר בשום אופן חוק כזה. עלינו לדעת ולזכור שחנשוא של גיוס בני הישיבות הוא הנשוא הרגיש ביותר ביתסים בין הציבור החילוני לציבור החרדי, מרבית הציבור החילוני אינם מוכנים להסכים בשום אופן עם העובדה שבניהם מחוייבים להתגייס ולשרת את המדינת במשך שלש שנים ופעמים שהם מתים או נפצעים במהלך שירותם הצבאי, והציבור החרדי פטור מכל זה, הם רואים בזה אפלי קשה בין דם לדם, ועל כן לפי הנראות אין שום אפשרות להתגבר על הנגי באמצעות חקיקת חוק.

לפי מצב החוק כעת, עד שנת תשפ"ג לא צפוי גיוס בכפיה. לקראת שנת תשפ"ג נצטרך לדון פעם נוספת בענין, ואין סיבה לחשוב שמצבנו בשנת תשפ"ג יהי גרוע ממצבנו היום, דהא גם היום אין בידינו לעשות בנוגע לחוק זה אלא לצעוק ולהריע. ואם לא נוכל בשום פנים ואופן להגיע בשנת תשפ"ג לחסדר בנושא גיוס בני הישיבות הרי נוכל לצעוק ולהריע אז בעוד שהיום אנו יכולים הרבה לתפסיד ממלחמת גלויה עם השלטונות שאין לנו שום אפשרות לנצח בה באופן חוקי.

התצעה להתאגד יחד ולצעוק ביחד היום שהי לא תחיי, ולטכס עצה איך ללחום מחלמות תקיום של עולם התגובה, ובה יהי לציבור בני התורה-כה אדיר לעוק ולתנוע על הצבת שלא תבא. אינה נראית כלל, מפני שבמצב כזה שבו יוצאים למלחמה ותובעים תביעה שאין באפשרות השלטונות לחיינות לה, אנו דק מעוררים את הציבור החילוני ואת התקשורת החילונית למלחמה נגדו, ואחריותה מי ישורנה. יש אומרים שבאם הציבור החרדי יצא למלחמה על נפשו יבין הציבור החילוני שאין בידו שום אפשרות לגייס את החרדים, ומביאים ראוי מחוק גיוס בנות שנחקק בתש"ג שכל אחת חייבת לחתוגייס לשירות לאומי, ועמד בתוקפו עד שנת תשלי"ט כאשר בפועל אף אחת לא גויסה. כי כשמחייבים שזה יחרג ואל יעבור, לא יעורר חוק של כפי.

דעת רוב גדולי התורה בארה"ק היא שאין תנידון דומה לראי מכמה טעמים. א) מפני שנשוא גיוס בני הישיבות הוא נשוא טעון הרבה יותר לאין שיעור בדעת הקהל החילונית מאשר גיוס בנות. כנודע לכל

בכפמי, ולא לגייס את בני הישיבות בזמן שאין ליה שום הסדר תקי, רק כמות עינים כאילו נעשים צעדים לגייס את בני הישיבות. (ב) גם אם חרשויות לא יפעלו בכר, יגב לא ישימו את בני הישיבות בכלא, חרי יפעלו סנקציות שיגרמו לחרבה מאד הגבלות וקשיים לכל ציבור בני הישיבות, אין גבול לקשיים שחם יכולים לחנוקים על בני הישיבות, מה שיגרורם לחרבה עבני הישיבות שגם היום צריכים מאמצים רבים לחזקתם בעולם הישיבות (כאלו שהוריהם אי אחיהם וכיחייב שירתו ומשרתים בצבא) שילכו מרצונם להתגייס. חן אמת שיש בעולם הישיבות גרעין חזק, שלא יתגייס לצבא ויהי מה שיחיי, אבל כמות החלשים שבעולם הישיבות היא גדולה מאד, ואין לתאר ולשער גדל תחורבן שיכול להיות ממלחמה כזו. ועל כן כל זמן שאפשר, אין לצאת למלחמה גלוי עם השלטונות כאשר גם באופן טבעי אפשר שיהי נתון להסתדר עמם באמצעות הסדרים זמניים כמו שהסתדרו עמם באמצעות הסדרים זמניים משנת תשס"ב, קיצור הדברים - אפשר להפסיד הרבה מאד מהקדמת המלחמה, בעד שאין נראה שום הפסד מאיחור המלחמה עד הזמן ששוב לא יהיה אפשרות להסתדר עמם בשום פנים ואופן.

ג. מה שכותבים על ענין המכסות שעולם התורה צריך לספק לצבא מספרים גדולים מתוך הציבור החרדי כדי שחשאר יקבלו את הפטור. אין מונתם מובנת בידי, עולם התורה מעולם לא התחייב לספק לצבא יעדים, זה חיוב שהממשלה דורשת מהצבא ולא מעולם התורה. זאת ועוד, עד שנת תשי"ג אין שום משמעות חוקית ליעדים אלו, ובני הישיבות מקבלים את הפטור מבלי שום קשר אם הצבא עמד ביעדים שהציבת לו הממשלה או לא. אמנם, החל משנת תשי"ג ישנה חתימתות בחוק הגיוס החדש, שעל שר הביטחון לשים לב לעמידה ביעדים בבואו לאשר דחיית גיוסם של בני הישיבות. אעפ"כ יש תקוה גדולה שגם באופן של אי עמידה ביעדים לא יהי שום גיוס בכפמי, מכמה וכמה טעמים, ומכל מקום ודאי שאיני חוב המוטל על עולם התורה, ועולם התורה אינו מחוייב לעשות וגם אינו עושה שום דבר כדי שיעמדו ביעדים, [מלבד] מה שכמונחה שתחכיים של שייס החזירו כחרדים מוסדות שבלאו הכי לא היו תלמידותם מגיעים לעולם הישיבות, כדי שיהיו נחשבים לחרדים המוגייסים לצבא] ובכל אופן אין שום ענין לצאת למלחמה על ענין זה. כאשר יש הרבה מקום לתקות שאפשר יהי להסתדר עם החוק גם במקרה של אי עמידה ביעדים.

ד. ענין החסות בכיוון של אלפי בחורים ואברכים, אמת הוא שישנם אלפים שתסתבכו עם החוק והוסר מתם מעמד בן ישיבה, חלק גדול מהם הוא כאלו שחלכו לעבוד ונתגלת הדבר לצבא, אשר מפעיל היום חרבה אמצעים כדי לידע מי מהרשומים כבני ישיבות עובד, ומחם אשר נרשמו ברשויות המדינת כעובדים בעבודה חלקית, או מאלו שניסו לעשות פטור מסיבות רפואיות, והצבא לא קיבל את עמדתם. באופנים אלו מעולם לא היי ביד היהדות החרדית אפשרות לעזור להם באופן ישיר, שכן החסות שבין היהדות החרדית לבין הרשויות היי רק להסדיר את דחיית גיוסם של בני הישיבות לומדי התורה ולא את דחיית גיוסם של החרדים הרוצים לעבוד, או שלטענתם אינם יכולים לשרת מסיבה רפואית. [חיו בעבר עסקנים אשר היה להם מהלכים בתוך הצבא והיי יכולים לסייע גם במקרים אלו אך הם הסתבכו עם הצבא ואכמ"ל] וכתלים אין מענה לאנשים אלו.

הסדר שחרוצה לצאת לחו"ל ת"י צריך כתביא אישור מן אש נייטמור ושותפיו
מבחינים לו את הזמנים שמוטר לו לצאת לחו"ל לאחרונה נכשל הדבר, ובקורת מאז שהיו שנויים שבהם
לא ת"י הוק של זכיית גיוס. [בין תשע"ב לתשע"ד] ובאותו הזמן לא ת"י פיקוח על הדבר, רבו המסתובבים
בענין זה. ואכן בטוה לאלו קיימות פעילות רבה של וועד הישיבות מול הצבא, ויש תקות גדולה לסדר את
קצבם של אלו שהיו בחו"ל פחות משנה [כמדומה]. אבל בנוגע לאלו ששהו בחו"ל תקופות ממושכות ממש
נראת שאין חינם מענה לאנשים אלו.

עוד אלו שנסתבכו הם כאלו שלמדו בישיבות או בכוללים שאינם מוכרים ע"י הצבא. שכן לטענת הצבא
היות זהו מחוייב ע"פ חוק לפקח על כך שבני הישיבות אכן לומדים, הוא עומד ע"י שרק ישיבה
שלומדים בה מספר מינימלי של בחורים שהם דחויי שירות תהא זכאית ליתן דיווח לתלמידיה, ומצויים
הדברים שבחור מוצא לעצמו חברותא מתאימה רק כולל וכיו"ב, ופעמים שאחר החתונה בחור אינו
מוצא מיד כולל ללמוד, או שמוצא רק כולל שאין בו את המספר המינימלי של אברכים, לגבי אלו גם
קיימת פעילות רבה של וועד הישיבות בעניינם ותקוותנו איתנה שרובם בעז"ה יקבלו דיווח.

עוד מאלו שנסתבכו כאלו שלא התניצבו במנוע הנדרש בלשכות הגיוס. מהם בגלל רשלנות, ומהם
בטענה שלא הניעו אליהם הצווים מסיבות שונות, ומהם כנראה שמסיבות אידיאולוגיות בחורו שלא
לחתייצב, ולאחר מכן חזרו בחם ורוצים לחסדיר את מעמדם. גם לגבי אלו תקוותנו גדולה שיצליחו
לחסדיר את מעמדם, מלבד אותם אלו שהצבא חושד שה"י זה מסיבות אידיאולוגיות שאו הוא מערים
קשיים מרובים.

סיכומי של דבר - חלק מאותם המסתובבים לזיאבונג אין דרך לעזור להם, וכמו שצפוי לחזמנים לא ת"י
דרך לעזור להם, ועל אותם שאפשר לעזור להם וועד הישיבות בראשות הרח"ע תינס אחרן קאופמן
שליטי"א פועלים עבורם בצורה נמרצת. ויש תקוח להצלחה בענין בעז"ה אבל החובה לציין שמאותם
שלמדו באחד מכלאף ארבע מאות ישיבות וכוללים המוכרים ע"י הצבא והתניצבו כדרש, לפי תנראה אין
אפילו אחד שמסובך באופן רציני.

ד. תשובדה שאין לשום אחד מהם למי לפנות. כבר נתבאר שיש חלק מהם שגם בעבר לא ת"י להם למי
לפנות, ולמי שאפשר לעזור וועד הישיבות עוזר ככל יכלתו, וגם הארגון הנייל של העסקנים חספרדים כבר
פע אלו כמה פעמים ונוכחתי לראות שוועד הישיבות משתדל מאד לעזור לפניותיהם ככל האפשר. אבל
איינו נכון ככל לומר שהחבל מתחזק יום יום סביב צווארי לומדי התורה, שכן הבעיות הנייל היו בכל
הדורות, וזה שרבו המקרים אינו מפני שמצדם נשתנו החוקים אלא משום תזנתת הענין מצד היחידות
החרדית שלא עמדו על בחורי הישיבות שיקפידו על כל הנייל.

ה. העבודה ששמעתי מכמה ראשי ישיבות שגופלים הרבה בחורים לצבא שבלא החוק והמתלך החדש לא
היו נופלים לצבא, וכבר נפלו חלקים גדולים וטובים מעולם הישיבות לצבא. אודת על האמת שחושא
אינו מובן לי כל עיקר, אינו יודע מה יש בחוק החדש שחפיל אותם לצבא, ולא שמעתי בלתי היום מאנשים
חשובים ומוסמכים על "חלקים גדולים וטובים מעולם הישיבות שנפלו לצבא" ואבקש מאד אם אפשר

אני מודע לבעיה ולחשיבותה ויש לי תוכנית לטיפול בה. ייתכן שתוכלו לסייע לי בזה. תודה רבה.
שלום
ד"ר יצחק שפירא

ולברר במח הזמנובר, אדרבה- שיביאו רשימות ברורה כדי שיהיה להחבר הדברים.
ומה שאומרים שיש הרבה חוקים העשויים במיוחד כדי לשלול מעמד בן ישיבה מהרבה בחורים. אינו
מוכן מה חם החוקים הנ"ל, שכן באופן כללי הדרשה שלפניו במסדות שיש בהם מספר מינימלי הנגזר
לחברה ע"י הצבא היא דרישה הגיונית מצידם, ולא ברור מה היו החוקים המדוברים ואיך אפשר
לפרט.

ג. אמת הוא הדבר אך הסיכויים לשנות עמדתכם בנישא קלושים ביותר, ועל כן על היהדות החרדית
לחשקיע מאמצים שכמה ישיבות כאלו ילמדו בבית מדרש אחד, שבאופן זה אפשר לקבל הכרה גם אם
הישיבות הם נפרדות אם הם מתאגדים יחד לצורך הצבא, וכמובן בכללים כנייל, זהו הפתרון היחיד גם
אם אינו נוח, ואין סיבה לחשוב שיועילו צעקות במידון שכן עיפ תתוק הם חייבים להפעיל פיקוח וכמו
שכתבאר לעיל, ^{CAJITPA} ~~המפקחים~~ אינא להפעיל פיקוח על כל שנים או שלשה בחורים או אברכים.

ד. מה שכתבו העובדה שתמשלה מעיקה מאד על הישיבות ועל ראשי הישיבות כדי לשהי פעולת איתם.
לא נתבררה כוונתם, אם לשיתוף הפעולה של ההתייבבות בלשכות הגיוס, חרי זה הי מזוג מקדמת דנא
בהסכמת כל גדולי הדור העבר וצוקייל, ומרו שיתוף הפעולה הנוסף, גם מה שראשי הישיבות צריכים
לחתום שהחבר לומד ארבעים וחמש שעות בשבוע- יסודו בחוק שנתקבל בתש"י ולא ברור מה הכוונה
בשיתוף הפעולה ומה הממשלה מעיקה.

ומה שתמשלת חם המחליטים במהות בן הישיבה, גם זה קיים כבר משנת תש"י ולא הייתה שום
התנגדות לזה, מפני שאין לנו את האפשרות לומר להם שגם בן ישיבה הלומד קצת זכאי לזיכוי,
שבעיניהם עליה ללמוד באופן שקול למה שבן גילוי צריך לשרת בצבא, וגם גדולי דור העבר לא מצאו לנכון
לצאת למלחמה ע"ז, וחתחלטה במהות הכולל כנראה הכוונה למספר המינימלי של הלומדים שכבר
נתבאר טעמו.

ה. העובדה שנסתובפים וייסאים ומפתים לבחורים- גמל- ואין פוצה מה ומצפצף- חילוק גדול יש האם
הגייסים מפתים למה שאינו נמצא בישיבה שילך לצבא, או שחם מפתים גם בני ישיבות לילך לצבא.

ובאמת יש נפיימ גדולה בדרכי הפעולה, שכן אם הם מצליחים לפתות בחורי ישיבה שילכו לצבא, ח"ו
כשלוך נורא להינוד שלנו, שכן מה יש לצבא להציע לבן ישיבה הקשור לתורה וליר"ש, ובמקרה זה בריר
לברר מי חם אלו הישיבות שהצליחו הגייסים לפתות בחורים משם לילך לצבא, ולעשות שם חינוך גדול.
זאינו ברור כמה בני ישיבות שאינם נושרים נתפתו לעזוב הישיבה ולילך לצבא ואם בכלל ישנם כאלו. ואם
חם מפתים אות אותם שכבר נשרו מעולם הישיבות ונמצאים בשאל תחתית, הרי בעיניהם אין שום דופי
בפעולה זו, שאינם פוגעים בעולם הישיבות, וממילא לא יועילו הצעקות בגידון. כמו שראויים שיש הרבה
המגוונת נדרש לשימוש אחר-חלופה. האבלתם ואל אותה חיונית. משאכל התפתות ומפתנים לילך לצבא

ז. ולכל החוקים החדשים הם חובשים ספסלי בתי המדרשות. שוב נזמה אני מן חס החוקים החדשים שבעבורם הלכו לצבא זמה הביא בני ישיבות ללכת לצבא. ואם אפשר לברר מי הם בני התורה שהלכו לצבא ומדוע הלכו.

ז. מה שכותבים על מה שלא מפרטמים בין בני הישיבות שידעו ליוחר מהמוקשים ולדעת על גדול הסכנה הרוחנית הכרוכה בגיוס. אכן מן הראוי היה לעורר את ראשי הישיבות שיפעלו בנושא ולעבור מישיבה לישיבה ולדאוג שכל תבחורים יהיו מודעים לגודל הסכנה, ומסו כבר הרבה לפעול בנידון, והשמית יעזור שבעתיד יצליחו יותר בענין זה.

זיא. קיים נושא נוסף, והוא ענין התקנות החדשות העומדות לצאת, שיש הסוברים שהם עלולים לסבך חלק גדול מנעולם התורה עם החוק. באמת עדיין לא הושלם הניסוח של התקנות, אבל אין ספק שיתיו תקנות שילבדו מאד על בני הישיבות, וכגון התקנה שמי שעובר מישיבה לישיבה או מי שנישא ועובר לכולל צריך להניש לצבא תוך 14 יום מהו המקום החדש שהוא לומד בו, ולהביא אישור מהישיבה שהוא לומד שם. אמנם נראים הדברים שאייו תקנות הבאות להכניס, וחחיגיון של הצבא בהם הוא שמכיון שעל הצבא לפקח עי"פ החוק שבני ישיבות אלו לומדים תורה, עליו לדעת תיכן חס לומדים כדי לפקח עי"י, ואינם מסכימים שתהא אפשרות לאדם שעובר מישיבה לישיבה או שנישא שיוכל למשך תקופת העולה על 14 ימים שלא ללמוד כלל.

התקנה הניל מחווה אמנם הכבדה קשה על בני הישיבות, אבל אייו דבר שאי"א לעמוד בו, אלא שהדבר מרטיב שגדולי הדור בארצייק יפנו לכל ראשי הכוללים בחוראה ובפקודה ברורה שכל אחד מראשי הכוללים מחויב להכניס כל אברך שזה עתה נישא לכולל, לפי חלוקה חגיגית ומוסכמת כדי להצילו מסכנת הגיוס, על אף שאי"א לחייב ליתן תמיכה לאברך חנייל זלגבי הצבא סגי במת שהוא לומד בכולל אע"פ שאינו מקבל תמיכה.

סיכומם של דברים: לפי מצב הדברים וחחוק בחיוס, יחייב כל הרוצה ללמוד תורה בארצייק, יכול לעשות זאת, ואף אביו. אגנו כפתו-להתגייס-לצבא-ומשכך אין סגנה-לשפות. ממה שהנחייגו-כל גדולי ישראל וצוקייל בדור העבר, ואין סיבת לצאת עכשיו במלחמה גלוית כנגדם, מלחמה שהתועלת ממנה אינה ברורה אבל ניקית וראים וידועים.

בסייד

כתבתי בפיקוח ובהרחבה על כל הנקודות שהועלו במכתבם אבל אבקש לחתייתם גם לגיון האסיפה הגדולה בארץ י"ב הנקראת למחאה נגד רדיפות חרות של השלטונות באר"י והחובה לבוא לעזרת בני היהדות הנאבנות "חנאנחים ונאנקים מחמת המציק. שלטון הרשע, בהניפם גרון על ראש בחורי ישראל לנייסם לצבא חטמא שהוא גזירת שמד רח"ל, ובני ציון היקרים מוכים ומושלמים לכלא באישון לילה בשלשלאות של ברזל".

ראשית דבר, לעת עתה אין שום גרון חמוק על ראשו של מי שרוצה ללמוד תורה בארץ מאאלף וארבע מאות ושיבות וכוללים המוכרים ע"י חרשויות, ובני ציון היקרים המוכים ומושלמים לכלא הם רק אותם שרוצים להלחם עם השלטונות, ואינם רוצים להכיר בחוקיהם, ואינם מושלמים לכלא בעוון לימוד חתורה ושמירת המצוות אלא בעוון העבירה על חוקי המדינה, וכמו שבכל מדינה: מושלמים לכלא העוברים על חוקי. יאמר ברורות: החוק אינו מפריע להם כלל ללמוד ולקיים מצוות.

ועתה נבוא לעצם דרכי החשתדלות והמלחמה בנושא גיוס בני הישיבות, שהוא הנשוא הטעון והרגיש ביותר ביחסים בין הציבור החילוני לציבור החרדי, עד לזנרנו נהגה חנהגת הציבור החרדי בראשות גדולי הדור העבר בהחירות גדולה מאד בענין זה. וגם אותם הגדולים צי"ל שהתנגדו לכל שיתוף פעולה עם הציונים. אחרי שבנוגע לחייית גיוסם של בני הישיבות שהוא הדבר הנוגע בנפש היהדות החרדית, ויטוד קיומה, עלינו למצוא הדרך ליצד להסתדר עם שלטונות הצבא ולהימנע מלצאת למלחמה גלוי נגדם, מכיון שחששו מאד ממה שהחילונים יכולים לעשות לשומרי התורה בענין זה.

אין גבול לזרמים ולאפשרויות שהשלטונות יכולים להציק ליהדות-החרדית בנושא הגיוס, וגם במסגרת החוק הקיים מבלי שום תכניות נוספות, וכל הקרוב לענין יודע זאת היטב. לעומד מן הצד נראה כאילו השלטונות מציקים ככל מה שבידם, אבל כל הבקי ויודע, מדע לזה שאין לתאר ולשער עד כמה שחם יכולים להציק יותר. ועל כן רוב גדולי התורה בארץ י"ב סברו וסבורים חיים שזו סכנה גדולה מאד לצאת למלחמה גלוי נגדם, כל זמן שאפשר עדיין לעמוד על כך שכל בני הישיבות לא יצטרכו להתנגיט לצבא, גם אם הדבר כולל שלא יוכלו ללמוד ממש בכל מקום שליבם חפץ.

מאדו את עולם התורה בארה"ק, ולהזיק לו הרבה יותר מאשר להועיל, מלבד מה שבמחאה זו עולם התורה בארה"ב מאשים בצורה גלויה את רוב גדולי ומנהיגי ישראל בארה"ק שאין בלבנם מספיק יראת שמים ואהבת ה' כדי לחילחם מלחמתה, או חמור מזה בשיתוף פעולה עם גזירת שמו. ובאמת אי"ז נכון כלל, שכן חכל תפצים לישראל את שמו, ומסתבר מאד שגם גדולי הדור העבר היו נוהגים באופן כללי בדרך זה שכל זמן שאפשר לסדר שכל חרוצה ללמוד בשיבה יוכל לחרוץ גיוסו, אין לצאת למלחמה גלויה בעגון זה, ולדוגמה בשנת תשכ"ח חטיל שר חבטחון דאז משה דיין הגבלה שרק שמנה מאות ברורי ישיבה יחזו זכאים לדחיית גיוסם בכל שנה ושנה, וכמ"כ שלא יוכלו לפתוח ישיבות חדשות, מה שהי ניתן להגדיר כגזירת שמו. ואעפ"כ לא יצאו גדולי הדור העבר לצוקי"ל למלחמה גלויה בענק זה, והצוי"פ לפעול שהצבא יעלים עין מהמספר הנ"ל, ומצב זה נמשך עד שנת תשל"ז.

כמ"כ הונמיכה הגלוי של עולם התורה בארה"ב באלו שאינם מתייצבים בלשכות הגיוס מתיינות שיקול דעת רחב ומעמיק, לפי הנראה לעין יש בדרך זו ספמל גדולה, ועל כן דנה מנין זבין של עולם הישיבות לא קיבל דרך זו, לפי השערה מדובר במחנות מעשרה אחוזים מעולם הישיבות שאינם מתייצבים, [וגם מהם יש רבים המתחרטים אח"כ על צדדים זה והגרם שלא יוכלו לצאת לחו"ל בשום פנים ואופן, או שגורק לחם תחדיס וחששות שיצואו לעצמם ובפרט אבויכים צעירים. והדברים ידועים ומפורסמים] תחילתו נסוב על גי ענינים, א) אם יש צורך בפעולה זו המכבידה מאד על בני הישיבות. ב) אם יש תועלת בפעולה זו, שכן לפי הנראה אין שום דרך לחוקק חוק שבני ישיבות יחזו פטורים מצבא. ג) שרוב גדולי התורה, סבורים שאם עולם התורה כולו יקבל דרך זו, תהי שכל התלשים של עולם התורה יפלו, שעל אף שהגרעין החזק של בני הישיבות מוכן למסייג, התלשים של עולם הישיבות יש חשש גדול שיעזיבו לשרות בצבא מאשר לשבת במאסר או לחיות מוגבלים כל ימי חייתם בהרבת הגבלות, אי"ז יוכרח בעיני חשקפה אלא בהגדרת המציאות והכרעה, ובחבנת דרכי הפעולה נגד תרשויות, וקשה לחבין מדוע על עולם התורה בארה"ב להכריע בזה, מלבד מה שחדר פוגע מאדו בגדולי ומנהיגי ישראל בארה"ק.

וכמ"כ יש לציין את העובדה שהאסיפה הגדולה נעשית בשיתוף עם אלו שמסתייגים ומשמצים נגד גדולי ומנהיגי ישראל באשמות שוא ושקר, כגון המתפרסם באחד מביטאונים על גדולי ישראל שליטיא ישיצאו לתמוד בנסקאות נוראות של סחר בנפשות טחורות יזת תמורת זה" ונותנים הסכמה לכל הרוח